

Марија Блазејовски

Игра краљева

Tim und Tina waren die besten Freunde.

Тим и Тина били су најбољи другари.

Тим је највише волео јабуке, Тини су се свиђале и крушке.

Тим је имао мачку, звала се Баба.

Тина је имала пса, звао се Бобо.

Иначе су се мало разликовали.

Причали су једно другом своје тајне

и смејали се истим причама.

Јели су заједно, играли се заједно,

и одлазили на спавање у исто време.

Обоје су се плашили великог,

црно-жуто-грозоморног духа,

а кад је Тим добио мале богиње,

Тина их је добила после два дана.

Eines Tages spielten Tim und Tina das Königsspiel.

Једног дана Тим и Тина играли су се краљева.

Онај ко победи био би краљ и добио би

сјајну, искричаву круну.

Тим је победио, али и Тина је хтела да буде краљ.

Plötzlich lag Zorn in der Luft,

Одједном се у ваздуху осетила љутина,

онда свађа и завист и бес.

Злобне речи шиштале су као отровне стреле у оба смера.

Тим је примио ударац ногом у цеваницу,

а поред Тиног увета прозујао је пластични ауто.

Du bist viel zu dumm, um König zu sein!

„Ти си превише глупа да би била краљ!

Глупа си као гундељ

болестан од сунчанице!“ фрктао је Тим.

Du kannst nicht einmal

„Чак не умеш

да пишкиш стојећи!“

отровно је рекао Тим.

Und du bist viel zu klein

„А ти си превише мали

да би био краљ!

Толико си мали да не би стигао чак

ни до подметача за ноге испред престола!“ сиктала је Тина.

„И чак не умеш

ни фудбал да играш како треба!“

ругала се Тина.

Загрижено су зурили једно у друго
и смишљали шта би ружно још могли да кажу.

Dann war es auf einmal ganz still.

Онда је најједном постало сасвим тихо.
Два лица, умазана сузама, изгребана,
гледала су једно мимо другог.

Била су љута, и тужна као црно ноћно небо.

Tim lief nach Hause und ging in sein Zimmer.

Тим је отрчао кући и отишао у своју собу.
Узео је кутију за ручни рад и направио себи
велику, сјајну, искричаву круну.

Једну круну само за себе.

Поређао је меду, лава, пластичне аутиће,
фудбалску лопту и Бабу у круг око себе.
Они су били народ, а Тим је био краљ.

Наредио је:

„Претворите се у светлоплаве балоне!

Направите звезду двадесет седам пута!

Измислите тигромедведе и тркачке зецомобиле!“

Игра је полако постала досадна.

Одговоре које је смишљао за свој народ

Тим је убрзо знао напамет.

Бесно је бацио круну међу играчке.
Сео је у свој мрачни ћошак за туговање
и решио да никад не изађе из њега.

Der Ärger brodelte, spitz und heiß.

Љутња се крчкала, оштра и врућа.
Тим је пожелео да се Тина нађе усред мравињака,
пожелео јој је жуте слоновске уши
и нос велик као бундева,
са дебелом осом на врху.

Све то ништа није помагало.
Тимова љутња претворила се у жилаву,
лепљиву грудву јада, и пожелео је
да читава та бедна свађа нестане било куда.
Скрупчао се и тужно заспао.

Und Tina?

А Тина?
После свађе остала је да стоји сасвим збуњена.
Онда је тако јако лупила ногом о под
да је Бобо поскочио од страха.
Отишла је до своје шкриње за прерушавање, ископала
принцезину круну од прошлог карневала,
ставила је на главу и наместила се пред Бобоа.

„Ја сам краљ а ти си народ!“ рекла је Тина.

Бобо је зарежао.

„Хајде, изводићемо супер трикове!“

Прескочити слона и уз то лајати,
истовремено махати главом и репом,
чешати се левом шапом иза десног увета.

Бобо је све тачно имитирао.

Да се репом окачи о шведске мердевине
и да се љуља, то Бобо није хтео да научи.

Тина је скинула круну с главе.
Није више хтела сама да се игра.
Села је у свој ћошак за дурење,
навукла ћебе преко главе и зарежала.

Tim träumte:

Тим је сањао:
Био је краљ и седео сасвим горе у свом замку.
Баба се претворила у тигра
и штитила га је од свих непријатеља.
Али непријатеља нигде није било.

Чак ни најмалецнијих, као мрвице.

А ни пријатеља није било.

Тиму је било смртно досадно.

Кад је погледао увис, видео је да кроз ваздух лети нешто
што се брзо приближавало. То је била Тина.
Смејала се и махала и дозивала га.
Тим је бацио круну, потрчао
и упао у ров око замка.

Онда се пробудио.

Bobo knurrte auch.

И Бобо је режао.
Тина је гласно грдила.
Пожелела је Тиму чворугу насред чела
и пет бува у чарапи.
Најрадије би га зачарала тако да му свуда
изађу плаве чекиње.
Тина је сиктала, фрктала и режала!
Бобо је залајао, устао и отишао.

Доста дуго је владала тишина.
Само да се никад није десила та глупа свађа.
Крупне сузе котрљале су се Тини низ образе.
Бобо се тихо вратио, легао крај ње
и храпавим језиком лизао јој ножне прсте
док није морала да се насмеје, јер ју је то толико голицало.

Als die Nacht den ersten Stern auf den Himmel hängte,

Кад је ноћ окачила прву звезду на небо,

деца су отишла на спавање.

Тим се превртао с једне стране на другу

и није могао да заспи.

Избројао је све пахуљице из бајке о госпођи Холе,

али ту и тамо би наишла нека пахуљица

која би личила на Тину.

Онда би се Тим растужио.

Tina war so voller Kummer

Тина је била толико ојађена

да није могла да заспи.

Већ сто белих овчица

одскакутало је преко њеног ћебета, али

ту и тамо би прошла понека црна,

која би изгледала као Тим.

Онда би се Тина опет расанила.

Am nächsten Morgen hatte Tina keine Zeit

Следећег јутра Тина није имала времена

да поједе доручак, а Тим није имао времена

да веже пертле.

Хтели су сасвим рано да оду на игралиште.

Tim kam von links und schielte zu Tina:

Тим је дошао слева и зашкиљио према Тини:

Каква срећа. Није имала бундеву од носа!

Тина је дошла здесна и опрезно провирила према Тиму.

Хвала Богу. Није имао плаве чекиње.

Sie schauten hinauf zu den Wolken und unter die Büsche.

Гледали су увис у облаке и испод жбуња.

Чешали су се по носу и иза увета.

Све више су се примицали једно другом.

Тина је направила звезду као клоун,

а Тим колут као слон.

Пали су једно преко другог

и котрљали се унаоколо.

Смејали су се и смејали и смејали.

Одједном су обоје седели у песку.

Ту ниједно од њих није хтело да буде краљ.

Не данас.

Tim und Tina spielen das Königsspiel.

Тим и Тина играју се краљева.

На крају обоје желе да буду краљ,

и распламса се дивља свађа.

Али уопште није забавно играти се сам, и ускоро су тако несрећни

да пожелеле да безвезна свађа нестане.

Превела Тијана Тропин